

jeho Towarschojo prascheju: Scheo pyc-tacj, menuje won JEsuša Rabbi! to je pschelozene Mischterje! a to je tak welje, won ſebi žada jeho ſtyshecz, a chze jeho Wuc̄zomnik bydž, prascha tehoodla, dže je na Hsopodzi? a wostaschtaj wot teho Ciaſha pola njeho. Teho chzemij tejsch czinicj. Ton luby Chczenik Jan ſwjetſi hjeschczje wſchednje wot teje Knežnyn Marineho Ssyna, so je to Jehnjo Bože. Tejsch nepokaže jeho Porſt, kajž Bamž, na Michowſtwo, hegen Sſtuki, a ſwiatych Saſtužbu.

Na tem wſchitko leži, so ho nevnych-mu naſchu Žiwnosz a Hsopodarſtwo da-li ſadžewacz; Ale ſtim lubym Han-drijom tajkeho Boža a ſwiateho Porſta poſluchali, a Kryſtuſa ſa Mifchtera ho hrjewſali, jeho Sſkovo ſwojeru ſtyscheli a wjerili; da dyrbi ſo nam ſtač, ſchtož wjerimy. Dyz budžemij wjericj, ſo psches Kryſtuſa, teho Jechnecja Božeho, Wodacie tych Rjechoř, Božu Nadu a wjeczne Žiwenje mamy, da nam nedyrbi Rjech ſchodzič; Boh chze nam nadny bydž, nas lubo mječ, a potom nedyrbi nas ani Sſmerez, ani Hela džerjecj. To bje ta prjenja Schtuka ſdjeniſniſcheho Szenja.

II. Ta druga Schtuka recji wot prjedarc-ſteho Hamta, ſchto ton ſamy je, a tak Brystus ſnim woſoko ſhot je. Pschetož nam tejsch welje na tem leži, ſo bychmy wjestebo Rosiwuczenja wet njeho mjeſli. Pola Židow, jako ton ſakon pola nich hjeschczę derje džeržamj bje, mjeſeſche wono to Wustajenje, ſo koždy kzyrkwi-

nej Sſtužbi doſtojny nebje. Pschetož woschi Mjeschnizy a zyrfwini Sſtužmnizy dyrbjachu ſteho Schtoma Levi bydž. Hewak ſo nichto ſtroblicj ne-ſimesche Mjeschnizu, aby Sſtužbu, pyc-tacj. Kajž tejsch w Pifmi welje rafkicj Heremplow knamakanju je, ſo je Boh tych ſchtraffowal, kotsiz kodzachu, wo-prwachu, ſo tych ſwiatych Sſudo-bjow dotknichu, a nebjechu tolla ſteho Schtoma, aby nemjeſachu ton Hamt a tu Porucžnosz ktemu.

Tehoodla poſtaji je Boh tak: Kunje kajž te zyrfwine Parſhone wot dru-hich Ludži wotdželene Parſhone bjechu, tak tejsch dyrbjachu ſwoju woſebnu Pychu a Draſtu mječ. Tejsch ſtuſchachu woſebne Waschnja ktemu, dyž ſum ton Hamt porucžichu, ſo jich ku-pacj, ſwoſebnem Wohom žalbowacj, a druhoho wjazn ſnim czinicj, dyrbjachu. Kajſch namakasch z Moiſ. 19. To dyrbjeſche ſo twerdžje džerjecj, ale niz njedže ſo Keklia ſteho czinicj. Pschetož tu bje Boža ſjauna Pschitafnia, ton bjesche je porucžit, a nichto neſimjeſche je hinak czinicj.

Po tajkim Snamenju je tejsch Bamž ſwoje ſwjeczenje tych Popow a Mi-chow ſcinit, a tajkich Ramenikow po-rucžit noſnycz, kajž tych Levitow jeje bje-chu. Alle ſtem je teje Harn psches Mje-ru welje czinit.

Prascha ſo pak, čjohodla to czinit je? Da ſo wotmolwi: Kunje kajž ſo to Mjeschniſtwo stareho Testamenta čjeſ-nje dyrbesche džerjecj, tak dyrbi ſo to Mjesch-